Linia aparent haotică a genezei operei

On Octombrie 30, 2014

Învață să domini tot ceea ce încerci să proiectezi asupra celorlalți, optimizând fundamentul semnificării și a analogiilor pe care le susține cunoașterea și autenticitatea ta.

Paralel cu ideea subiectului - care se va contura cu limpezime abia pe parcurs, filmul "Ivan cel Groaznic" se naște din cele mai neprevăzute părți. Geneza operei urmează o linie aparent haotică, în care apar, ba succesiv, ba simultan, elemente ale fabulației sau ale ideilor pe care le va ilustra, când fragmente disparate din viața eroului, când câte o intuiție privind jocul actorului, sau muzica, sau tonalitatea de lumină a unei scene, când perceperea senzorială a unui fragment de montaj și îndată viziunea unui colț al decorului pentru o cu totul altă scenă.

Ideile, intuițiile, viziunile apar dezordonat, episodic, începând cu un fragment de la sfârșitul viitorului film, urmat îndată de prolog, apoi, pe neașteptate, o scenă din mijlocul povestirii.

*Fantezia joacă pe toate instrumentele unei orchestre existente numai în universul interior al artistului: "O scenă ți-o reprezinți ca pe un fenomen viu al vieții, pe cealaltă o joci, pe o a treia o auzi, pe a patra o vezi sub aspectul cadrului, pe a cincea o percepi ca sistem al îmbinărilor de montaj, pe a șasea - ca haos al petelor de lumină". **

Leadership: Impulsul de căutare a autenticității poate fi pus pe seama unei noi reînnoiri a formei de expresie a actului creator?

Una din condițiile atingerii unui înalt nivel de știință, apropiat de așteptările subiective proiectate asupra creației personale, este implicarea activă în realizarea "ineditului" prin interacțiunea simultană cu elemente lui de conținut. Noțiunile de „formă" și de „materie", venind în completarea și îmbunătățirea rezultatului final, cedează locul funcțiilor și structurilor de percepție și de înțelegere care dau expresiei gândirii un caracter mai profund dar, în același timp, mai accesibil.

Pe această cale, facem referire la un tip de raționament în care generalul este dedus din particular - informații individuale, aflate într-un flux neîntrerupt, așteaptând să fie rânduite într-un ansamblu unitar. Un fel de continuare a creației, dintr-un haos pre-semnificant, pusă pe seama elementelor cu substrat substanțial, în măsura în care ești motivat diferit - adică recompensat cu noi înțelegeri care modelează interpretările inedite de natură compozițională.

Să-i găsești actului creator o nouă formă de expresie, ce implică un impact vizual incontestabil, înseamnă să combini cu bun gust imaginile proiectate în spatele scenei cu volumul mare de informații dintr-un fragment de poveste original, încât să finalizezi punerea în evidență a unei singure idei.

Numai în mijlocul haosului se pot identifica succesiv elementele, ideile, analogiile dintre concepte și teorii, pe care le acceptă și le inspiră modelul tău avansat de gândire. La fel, intuițiile și viziunile apar dezordonat, episodic, începând cu o anumită incoerență de gânduri și de logică, dar care totodată abundă de noi puncte de reper, perspective, opțiuni și caracteristici, într-un proces continuu de înlăturare a elementelor de exagerare sau a celor ipotetice.

Nimeni nu se poate vindeca de remediul valorii de sine, adusă de arta totală, înscrisă într-o orientare continuă axată pe intuiție - clădită pe elemente ale fabulației sau ale ideilor, din fragmente disparate din viața personală. Este mai degrabă o căutare pe tine însuți, a autenticității de fond, pusă pe seama unei noi reînnoiri a formei de expresie a actului creator și a unei noi modalități de înțelegere a artei, printr-un plonjon spectaculos în haos.

Fantezia înseamnă să pătrunzi în dedesubtul fiecărui fenomen al vieții, concentrat în fragmente disparate de informație aleatorie, și să făurești din el o nouă formă de expresie.

Dedesubtul – partea cea mai adâncă a fiecărei experiențe, a fiecărei îmbinări de gânduri, a fiecărei teme de interes și de studiu, ascunde noi aspecte de abordare, tot așa cum în spatele fiecărei rețete se ascund o mulțime de ingrediente.

Leadershipul, în urma unui proces de cunoaștere și autocunoaștere care înaintează de la simplu la complex, poate fi divizat în două mari etape: în prima avem de a face cu universul dominat de o mecanică a substituirii elementelor cu adevărat banale, alături de unul dominat de producere a rezultatelor. Apoi avem de a face cu un univers dominat de rutină, de parametri complementari ce închid drumul spre teoretizare.

Ideile, intuițiile, viziunile apărute dezordonat sau episodic, aflate mereu la limita dintre informație și derizoriu fiindcă nu toate se înfaptuesc și nu toate se pot modela în același fel pentru a se concretiza într-o piesă de artă, capătă valențe de "decor", nefiind destinate a fi împărtășite decât dacă sunt influențate de ingredientele unei povești deja în desfășurare.

Sfatul unui internaut merită să fie luat în considerare: "Fiți sinceri și fermi cu convingerile voastre, nu vă așteptați ca alții să vă respecte ideile decât dacă ele își câștigă meritul de a fi reținute și transformate într-un mesaj. Dar, mai ales, fiți întotdeauna deschiși la posibilitatea de a vă înșela.

Autenticitatea actului creator rezidă din amănuntele pe care ți le oferă viața văzută sub aspectul cadrului, deci percepută ca sistem al îmbinărilor de montaj.

Linia aparent haotică a genezei operei vizează căutările continue a elementelor excepționale de compoziție, parte integrantă a procesului de creație, și redarea lor într-o formă inteligibilă ce stau la baza unui model de leadership performant.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/linia-aparent-haotica-a-genezei-operei.html